



- W tym wydaniu:*
- Kolekta na rzecz świętych
 - Kilka refleksji na temat żydowskiej apokaliptyki

WĘGIERSKI PRZEŁOM



Benjamin Berger—jeden z założycieli Wspólnoty Drzewa Oliwnego

Mamy zaszczyt być zwiastunami dobrych wieści o przełomie, którym okazała się zorganizowana na Węgrzech w dniach 9-11 listopada 2012 konferencja TJCII. Na zaproszenie organizatorów do Budapesztu przyjechał Benjamin Berger – jeden z założycieli Jerozolimskiej Wspólnoty Drzewa Oliwnego – znany i ceniony w całej Europie mówca. Drugi zaproszony gość, ksiądz Peter Hocken, nie mógł przybyć do stolicy Węgier z powodów zdrowotnych. Przesłał jednak krótkie konferencje w formie pisemnej, które były odczytywane co wieczór i znakomicie uzupełniały się z nauczaniem Benjamina.

Konferencja rozpoczęła się wspomnieniem o węgierskim rabinie Yitzhaku Lichtensteinie, który był prekursorem Ruchu Żydów Mesjańskich. Zaprezentowaliśmy krótkie video ze skromnych, jednak pełnych znaczenia obchodów sto czwartej rocznicy jego śmierci. Pod poniższym linkiem można obejrzeć angielską wersję tej prezentacji: <https://www.youtube.com/watch?v=HFUVKxv93F4>

Konferencja odbywała się w nadgryzionym zębem czasu budynku szkoły średniej „Radnóti”. Już samo to miało znaczenie prorocze, jako że poeta Miklós Radnóti, patron szkoły, został w roku 1944 zabity z powodu swojego żydowskiego pochodzenia. Kilka lat przed swoją śmiercią uwierzył w Jezusa dzięki swemu przyjacielowi, poecie i katolickiemu księdzu – Sándorowi Síkowi. Radnóti został ochrzczony w Kościele Katolickim, jednak wcielono go do oddziału pracy przymusowej, który skierowano do Serbii. W czasie jednego z długich przemarszów jego kolumna została zaatakowana a on sam zastrzelony niedaleko granicy austriackiej. Jego wiersze nadal należą na Węgrzech do grona najbardziej cenionych. W czasie ciemności i cierpienia zapisał prorocze słowa o nadchodzącym Królestwie:

„...nadchodzi Królestwo, obiecał je młody Rabbi, Ten, który wypełnił Prawo i wypełnił nasze słowa... Patrzcie! Niedługo nadejdzie godzina – już nadchodzi – godzina nastania Królestwa! Jaki jest zamiar Pana? Patrzcie: jego zamiar to Królestwo. Gromadźmy ludy, bo rychło nastanie...”



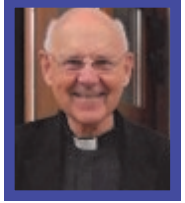
W tym samym budynku porucznik węgierskiej armii organizował w 1944 roku akcję ratowania życia dwóch tysięcy Żydów z rąk nacjonalistycznego ugrupowania Strzałokrzyżowców.

(ciąg dalszy na stronie 4)

KOLEKTA NA RZECZ ŚWIĘTYCH

AUTOR: PETER HOCKEN

(o. Peter Hocken, członek komitetu wykonawczego TJCI)



Dla Apostoła Pawła kolekta, którą organizował na rzecz świętych w Jerozolimie, miała duże znaczenie. Wydaje się, że jeszcze kilku uczniów mających zarówno pochodzenie żydowskie jak i nie-żydowskie uchwyciło jej centralny charakter. Paweł użył słowa diakonia (służba) dla określenia tego zobowiązania: „W tej chwili zaś wybieram się do Jerozolimy z posługą dla świętych.” Rz 15,25; „Według możliwości, a nawet - zaświadczam to - ponad swe możliwości okazały gotowość, nalegając na nas bardzo i prosząc o łaskę współdziałania w posłudze na rzecz świętych.” 2 Kor 8,3-4. „Posługiwanie bowiem tej sprawie społecznej nie tylko uzupełnia to, na co nie stać świętych, lecz obfituje w liczne dziękczynienia składane Bogu.” 2 Kor 9,12.

„Co prawda dobrowolnie podjęli tę decyzję, lecz trzeba przyznać, że w rzeczywistości byli dłużnikami owych ubogich, bo przecież chrześcijanie jerozolimscy pochodzenia żydowskiego podzielili się dobrami duchowymi z tymi, którzy nie należeli kiedyś do narodu wybranego. Winni tedy poganie, w zamian za to, przyjść im teraz z pomocą w ich materialnych potrzebach.” (Rz 15:27)

W zebranej kolekcie pośród kościołów pochodzących z Narodów Paweł widzi wyraz głębokich więzów łączących wierzących w Chrystusa z Żydów i z Narodów. Teologia tej wzajemności jest rozwinięta w 15 rozdziale Listu do Rzymian: „Co prawda dobrowolnie podjęli tę decyzję, lecz trzeba przyznać, że w rzeczywistości byli dłużnikami owych ubogich, bo przecież chrześcijanie jerozolimscy pochodzenia żydowskiego podzielili się dobrami duchowymi z tymi, którzy nie należeli kiedyś do narodu wybranego. Winni tedy poganie, w zamian za to, przyjść im teraz z pomocą w

ich materialnych potrzebach.” Rz 15,27. Błogosławieństwo, którym radują się wierzący z narodów przychodzi do nich od Żydów i dla Pawła kolekta wyraża rozpoznanie tej podstawowej prawdy.

Początkowo Paweł mógł nie planować podróży z kolektą do Jerozolimy: „Kiedy zaś się zjawię, przez tych, których uznacie za godnych, pošlę dar wasz z listami do Jerozolimy. A jeśli warto będzie, żebym i ja się udał, powędrują ze mną.” 1 Kor 6,3-4. Z Koryntu udaje się on do Macedonii (patrz 1 Kor 16,5). Potem, gdy macedońskie kościoły błagają by mieć swój udział, Paweł zamierza sam udać się z kolektą: Co więcej, przez same Kościoły został on [brat] ustanowiony towarzyszem naszej podróży w tym dziele, około którego się trudzimy” 2 Kor 8,19. Jednakże Paweł nie jest pewien jak ten dar zostanie przyjęty przez Kościół w Jerozolimie: „abym wyszedł cało z rąk niewiernych w Judei i by moja posługa na rzecz Jerozolimy została dobrze przyjęta przez świętych” Rz 15,31.

Inny fragment, którzy rzuca światło na zobowiązanie Pawła w stosunku do tej posługi dla świętych, to Gal 2,7-10, gdzie Paweł opisuje w jaki sposób „filary” Jakub, Piotr i Jan rozpoznali „że mnie zostało powierzone głoszenie Ewangelii wśród nieobrzezanych, podobnie jak Piotrowi wśród obrzezanych” Gal 2,9. Prosilili oni Pawła i Barnabę tylko o jedną rzecz: „byleśmy pamiętali o ubogich, co też gorliwie starałem się czynić.” Gal 2,10. Tutaj z pewnością znajdujemy najgłębszą przyczynę, dla której ta kolekta dla świętych w Jerozolimie jest dla Pawła tak ważna. „Biedni” najwyraźniej odnosi się do biednych w Jerozolimie i Judei. Wydaje się, że byli to pierwsi wierzący, o których mowa jako o świętych. Są oni świeci w podwójnym znaczeniu, po pierwsze jako święta reszta Izraela, po drugie jako uczynieni świętymi poprzez odnowę dokonaną przez Ducha Bożego.

Jako inicjatywa na rzecz pojednania i właściwego odniesienia Żydów i Narodów w ramach Ciała Chrystusa, TJCI może być przykładem, nie tylko żydowskich wierzących dzielących się swoim duchowym błogosławieństwem, ale także wierzących z Narodów dzielących się swoim materialnym błogosławieństwem. Wspieranie żydowskich wierzących, w szczególności w Jerozolimie i na ziemi Izraela, jest praktyczną konsekwencją naszych teologicznych przekonań w odniesieniu do jednego nowego człowieka. **TJCI**

Kilka refleksji na temat żydowskiej apokaliptyki okresu 70 -132 po Chrystusie

po Chrystusie
Autor: dr Maria Miduch



[ten artykuł jest streszczeniem wybranych idei zawartych w doktoracie Marii Miduch, która jest wykładowcą Starego Testamentu w Krakowie, oraz należy do polskiej grupy wstawieników TJCII.]

Dla studiów nad pierwszym Kościołem, pierwszą wspólnotą wierzących w Chrystusa nic nie będzie tak istotne jak studium Pisma Świętego, w szczególności Dziejów Apostolskich i Listów. Jednak istnieją inne pisma, które mimo iż nie weszły do kanonu biblijnego, stanowią ważne świadectwo przenikania się teologicznej myśli judaizmu i myśli nowych wyznawców żydowskiego Mesjasza. Szczególnie cenną w tej kwestii wydaje się być literatura apokaliptyczna (apokalipsis w języku greckim oznacza objawienie.) Na szczególną uwagę zasługuje więc pisma tego gatunku powstałe pomiędzy rokiem 70 po Chr. (w więc rokiem zburzenia świątyni przez Tytusa) a rokiem 132 po Chr. (rokiem wybuchu powstania Bar Kochby). Z lektury Biblii wiemy, że w czasach istnienia świątyni żydowscy wierzący w Jezusa, mimo już istniejących pewnych napięć, wtapiali się w żydowskich wyznawców jedyne Boga uczestniczących w kulcie świątynnym. Zwykło mówić się o dwóch wydarzeniach które miały stać się momentem rozdziału żydowskich wierzących w Jezusa od synagogi: o Soborze w Jabne (ok. 90 po Chr) i wybuchu powstania Bar Kochby, w którym wyznawcy Jezusa nie uznali mesjasza. Literatura nazywana przez protestantów pseudoepigrafami, a przez katolików apokryfami jest świadkiem tego w jaki sposób ci z Narodu Wybranego którzy rozpoznali obiecanego Namaszczonego w Nazarejczyku praktykowali swoją wiarę zgodnie z tradycją ojców i oddawali cześć Bogu w swój, żydowski sposób.

„To znaczy Naród Wybrany staje w centrum wydarzeń eschatologicznych, ostateczna interwencja Boga w losy świata odbywa się tylko ze względu na niego.”

We wspomnianym czasie powstały cztery apokalipsy, których autorami byli Żydzi. Są to IV Księga Ezdrasza, II Księga Barucha, Apokalipsa Abrahama i IV Księga Sybillińska. Pragnę skupić się na pierwszych trzech wymienionych Księgach. W nich to eschatologia jest skoncentrowana na Izraelu. To znaczy Naród Wybrany staje w centrum wydarzeń eschatologicznych, ostateczna interwencja Boga w losy świata odbywa się tylko ze względu na niego. Bóg jest wierny swojemu przymierzu. Niektórzy z badaczy zwracają uwagę na to iż niektóre z elementów prezentowanych apokalips należy uznać za późniejsze, chrześcijańskie dodatki, gdyż zbyt jasno odwołują się do chrześcijańskiej wizji eschatologicznej szczęśliwości, wykluczając tym samym ich żydowskie pochodzenie. Badacze owi, nie przyjmują możliwości pochodzenia spornych fragmentów od żydowskich wyznawców Jezusa, oraz ich literackiej drogi z środowiska oryginalnie żydowskiego do kręgów pogano-chrześcijańskich. Takie rozumowanie zdaje się być poważnym błędem. Jeżeli nawet udałoby się potwierdzić pogano-chrześcijańskie pochodzenie niektórych niewielkich fragmentów pism, na uwagę zasługuje inny fakt: dlaczego pierwotnym wspólnotom chrześcijańskim, których członkowie nie są Żydami nie przeszkadza wyraźnie izraelocentryczna eschatologia? Czy nie świadczy to o tym, że obce jest im podejście jakie później zdominowało kościół, a mianowicie teologię zastąpienia?

Zasygnalizowany już wcześniej problem rozdziału tego co żydowskie od tego co chrześcijańskie nasila się wraz z zgłębianiem myśli zawartych w tych apokalipsach. Nie sposób jasno i wyraźnie przeprowadzić linii podziału. Rzecz ta oczywista dla tych którzy spotkali się z judaizmem mesjanistycznym i jego teologią, w świecie naukowym niestety wydaje się być nie zauważalna i wciąż podejmuje się próby przeprowadzenia owego podziału, nie widząc jaką szkodę wyrządza się w ten sposób Kościołowi i żydowskim wierzącym w Jezusa. **TJCI**

WĘGIERSKI PRZEŁOM

(kontynuacja)

Benjamin przemawiał z proroczą mocą, która poruszyła katolicką, w większości, widownię. Dla wielu słuchających stwierdzenia Benjamina były jednak trudne do przyjęcia, pojawiło się więc pytanie: dlaczego Kościół potrzebuje pokutować? W odpowiedzi Benjamin z zaangażowaniem opowiadał o wiekach fałszywej nauki i skonfrontował słuchaczy z milczeniem Kościoła, księży i biskupów w obliczu Holokaustu, a także ich obecnego milczenia, umożliwiającego nakręcanie spirali antysemityzmu. W sobotę mówca zaprezentował biblijny przekrój Bożego działania zarówno w narodzie izraelskim, jak i w narodach – od Abrahama do Apokalipsy Świętego Jana. W niedzielę skupił się na przeszłej, terażniejszej i przyszłej żydowskiej tożsamości Jezusy.

[Nagrania MP3 dostępne są pod adresem: <http://messiasizsido.hu/index.php/kik-vagyunk/hanganyagok/103-tjci-konferencia/152-olajfa-napok-iii-tjci-nemzetkoezi-konferencia-budapest.html>]

A oto kilka świadectw z konferencji:

- ◆ „Konferencja była dla mnie początkiem tworzenia na nowo obrazu chrześcijaństwa i narodu Żydowskiego. Mam wrażenie, że wszedłem na nową ścieżkę, która jest jeszcze niejasna, ale wiem, że jest to ścieżka, na którą wprowadził mnie Pan.” (Tamas Harkai, lider uwielbienia w jednym z wolnych kościołów, ma korzenie żydowskie)
- ◆ „Radością napelniał mnie widok ludzi z tak wielu denominacji. Jest to wielka zachęta, kiedy myślę o tym w kontekście szerzenia wizji TJCII na Węgrzech. Modlę się, byśmy wkrótce ponownie się spotkali dając świadectwo jedność wierzących, którzy stają ramię w ramię w wybranym ludem Bożym.” (Balázs Wintermantel, członek grupy wstawienników)
- ◆ „Jeśli żydowska tożsamość Jezusa znajdzie uznanie i wyraz w Kościele, wtedy także i Żydzi będą musieli na nowo przemyśleć to, kim jest dla nich Jezus. Co łączy ich z Nim i ze sobą nawzajem. Być może najlepszą rzeczą będzie praktyczne rozpoznanie i uznanie żydowskości Jezusy.”
- ◆ „My, grzesznicy, zabiliśmy jednorodzonego Syna Bożego, a mimo to On uczynił nas synami. My, poganie, zadaliśmy śmierć pierworodnemu potomkowi: narodowi Izraela, jednak jest on gotowy uznać nas za braci w Jezui. Bez nich będziemy zawsze odczuwać brak. Bez nich nie możemy wrócić do domu Ojca. Bez nich dom Ojca będzie niekompletny.”
- ◆ „Ważne jest, aby chrześcijanie pojęli, że Żyd nie musi przestać nim być w momencie uwierzenia w Jezusa.” **TJCI**

May we send you the TJCII Communiqué electronically? In this way you could help us at TJCII be even better stewards. As the cost of postage escalates, we feel compelled to use email wherever possible. Please send us your email address at egs@tjci.org and thank you for your generosity.



Published by TJCII, a non-profit initiative which began in 1995.
Executive General Secretary:
Marty Waldman
Email: egs@tjci.org
Editor: Carole Wright

“TJCI Europe – Weg zur Versöhnung”
Boltzmanngasse 9; 1090 Vienna, Austria
Account-Nr: 510016998; Bank-Code: 60000
Name of the Bank: PSK
IBAN: AT726000000510016998
BIC: OPSKATWW

The Aims of TJCII Include:

- Make known the restoration of the Jewish segments of the Body of Messiah
- Foster repentance for the historic suppression of the corporate Messianic Jewish witness of Yeshua (Jesus), the Messiah
- Further the calling and election of Israel and the Messianic Jewish Community through intercessory prayer, teachings and diplomacy
- Foster reconciliation and unity between Christians and Messianic Jews